

in druppels op het ochtendgras
zie ik opnieuw beginnen
de lente die altijd al was
ik heb het echt gezien!

het knerpen van het grind
verstomt nu in de leegte
het spechtentikken echoot na
terwijl ik langzaam verder ga
het einde is nabij en lijkt ons in te halen
daarna, zullen wij nog zijn maar
niet meer langer samen

vreemd groter nog dan pijn

zie ik nu in wat jij ooit zei?
dat niets voor niets zal zijn
‘k zal zoeken tot ik nogmaals vind
mijn leven van her-innering

de echo-specht, het knerpend grind
ontwakend uit getijde-slaap
het voorjaar dat zo vaak begon
zie ik opnieuw beginnen
in ‘t regenen van de avondzon

vreemd groter nog dan pijn

